

Arbejdsberetning fra Abortlinien ved Retten til Livs årsmøde lørdag den 1. april 2017

af Abortlinieleder Karina Borch Andersen

Indledning

Selvom dette ikke er mit første årsmøde, så er det første gang, jeg kommer med en beretning fra Abortlinien, da jeg startede i jobbet for ret præcist 9 måneder siden, den 1. juli 2016. Det var med stor ydmyghed, at jeg overtog jobbet fra Anne Mette Amorsen, som har gjort det virkelig godt i de 2 år, hvor hun var på posten. Og det er også med stor ydmyghed, at jeg nu står her og vil forsøge at give jer et lille indblik i, hvad der sker på Abortlinien.

Jeg vil gerne starte med en kort præsentation af mig selv, da jeg nu er ny. Jeg er lige blevet 35 år og er uddannet socialrådgiver. Jeg har arbejdet indenfor Jobcenterregi, Voksen Handicap og Familieområdet. Derudover har jeg en kandidat i pædagogisk antropologi. Det er en samfundsvidenskab, der blandt andet har fokus på, hvad der sker blandt mennesker og som stiller spørgsmål ved de selvfølgeligheder, der er i samfundet. Endelig har jeg været så privilegeret, at jeg her i foråret har fået mulighed for at deltage i en modul på en teologisk efteruddannelse på Menighedsfakultet i Aarhus. Et modul i sjælesorg, hvilket giver mig en relevant viden og inspiration til mit arbejde på Abortlinien. Endvidere arbejder jeg deltid ved siden af Abortlinien som socialrådgiver i Ungerådgivningen i Aarhus Kommune.

De frivillige på Abortlinien

Abortliniens arbejde er båret af dygtige frivillige, som sidder klar ved telefonen, svarer på breve i brevkassen, tjekker, at der er hul igennem på linjen og hjælper med andre ad hoc opgaver. Jeg er meget taknemmelig for disse frivillige, som er meget engagerede og pligtopfyldende i opgaven. Det gør en stor forskel. Jeg vil derfor også gerne bede de rådgivere, der er til stede i dag om at rejse sig op, så I får et ansigt på. Giv dem gerne et klap på skulderen og husk dem i jeres forbøn.

En af de rådgivere, der desværre ikke kunne være her i dag er Trine Holst Nielsen, som sidder på brevkassen. Hun er den eneste rådgiver på brevkassen, og hun er mindst en gang i ugen inde og tjekke og svare på breve. Stor tak til Trine for udholdenhed i den vigtige tjeneste. Ligeledes skal lyde en stor tak til Inger Eriksen, der igennem mange år trofast har ringet måned efter måned for at tjekke, at der er hul igennem på linjen. Inger valgte efter lang tids tro tjeneste at stoppe i januar.

Brug for nye rådgivere

Men der vil naturligvis også løbende være frivillige, som af den ene eller anden grund stopper i opgaven. I løbet af foråret og sommeren 2016 var der således flere af de frivillige rådgivere, som valgte at stoppe. Det betød, at vi i august var nede på at være blot 19 rådgivere, hvilket er meget få, når vi gerne vil holde åbent hver aften. Jeg valgte derfor at holde lukket om lørdagen fra september til og med januar, da jeg ikke ønsker at presse de frivillige til at gøre mere, end de har mulighed for.

Samtidig kørte vi en kampagne for at finde nye rådgivere med en annonce på Facebook, i nyhedsbrevet, på hjemmesiderne og i diverse relevante aviser/blade. Derudover har både jeg og flere af de nuværende rådgivere spurgt i vores netværk. Dette har betydet, at der i løbet af efteråret kom 6 nye rådgivere. Vi er derfor nu 25 rådgivere, hvilket er noget bedre end 19, og vi holder igen åbent om lørdagen. Vi har dog fortsat brug for flere rådgivere, så hvis det er noget for dig, eller du kender nogen, der kunne være interesserede, så kontakt mig endelig og hør mere om, hvad opgaven kræver.

Chat

Som kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann fortalte, så fik vi i januar en ny hjemmeside. Den er vi meget glade for! Det betyder jo også – som Kerstin nævnte - at vi har mulighed for også at tilbyde rådgivning over chat. Indtil videre er der ingen faste åbningstider på chatten, men jeg har den åben, så ofte som muligt for at teste af, hvordan det er at rådgive over en chat. Der har dog indtil videre ikke været så mange henvendelser. Planen er, når der kommer lidt mere gang i chatten, at udruste en håndfuld rådgivere til at kunne passe den, og så have åbent en gang i ugen - i telefonens åbningstid, så man kan henvise videre til den rådgiver, der sidder klar ved telefonen.

Fald i henvendelser

Generelt har vi henover efteråret og i starten af 2017 desværre oplevet et fald i henvendelser. Dette kan for mig at se hænge sammen med to ting: Dels, at folk ikke finder os. Jeg arbejder derfor sammen med mine dygtige kollegaer på, hvordan vi kan annoncere og nå ud til de kvinder, der har brug for os. Derudover skulle den bedre søgeoptimering på den nye hjemmeside gerne betyde – som Kerstin var inde på – at vi kommer højere op på Google efterhånden som flere søger på os.

Det, at vi har oplevet et fald i henvendelser kan også hænge sammen med, at vi i forbindelse med, at Mødrehjælpen måtte lukke deres abotrådgivning i juli måned, oplevede megen dårlig omtale. *"Mødrehjælpen abotrådgivning lukker. Kvinder henvises til kristne Abortmodstandere,"* lød overskriften på en artikel i Modkraft f.eks. Dette er vi løbende opmærksomme på, og arbejder på hvordan vi kan komme igennem denne udfordring og få formidlet budskabet om, at vi yder en god og saglig rådgivning, der kan rumme og møde kvindens mange ambivalente og svære følelser.

For jeg er helt overbevist om, at der er flere kvinder (og for den sags skyld også mænd) end dem, der kontakter os, som har brug for os! Dette bekræftes blandt andet af de henvendelser, vi fortsat får. F.eks. skriver en kvinde til brevkassen i januar:

"Jeg så da helt klart at jeg ikke var blevet gravid, og kunne komme i gang med at leve mit eget liv, nu hvor jeg har levet hans [kærestens], men om jeg kan leve med at få en abort ved jeg virkelig ikke.. Jeg synes ikke det føles rigtigt, men synes heller ikke at det føles rigtigt at sætte et barn i verden der er uønsket af sin far.

Jeg ved ikke om jeg selv er klar til at få et barn, men er sikker på jeg ville tage 100% ansvar for det. Ved virkelig ikke hvad jeg skal gøre, ville ønske jeg ikke var gravid, men ved ikke om jeg kan leve med at få en abort :(Og tænk hvis vi som de andre gange fandt sammen igen, så ville man fortryde det endnu mere. Ikke at jeg ser det som en mulighed sådan som han opfører sig lige nu.. Har virkelig brug for et godt råd og evt erfaring"

Her er en kvinde, som har brug for, at møde mennesker, som rummer hende, når hun siger: "Jeg ville ønske, jeg ikke var blevet gravid", og som lytter, når hun siger: "Jeg ved ikke, om jeg kan sætte et barn i verden, der er uønsket af sin far; men jeg ved heller ikke, om jeg kan leve med at få en abort." Denne kvinde har brug for at få ro og plads til at lytte til sig selv. Til at mærke efter, hvad hun egentlig selv vil i stedet for at leve sin kærestes liv. For undersøgelser viser jo, at det ofte er den kvinde, der har følt sig presset til eller i tvivl om en abort, der får det svært efterfølgende. På Abortlinien ønsker vi netop at møde og rumme sådan en kvinde, så hun får mulighed for at stoppe op og finde ind til, hvad hun selv ønsker. Så hun får mod til at lytte til sit hjerte.

Projekt Kostbar(N)

Sidste år til Årsmødet blev en ide fra aktionsudvalget om et projekt kaldet Kostbar(N) præsenteret. En idé om et diakonalt projekt, hvor kvinder, der står helt alene i en uventet graviditet kan få hjælp og støtte via en lokal menighed. F.eks. ved praktisk hjælp, hjælp til besøg hos læge m.v. eller hjælp med at passe barnet, når det er født. Aktionsudvalget har udarbejdet en projektbeskrivelse og bestyrelsen har sat penge af i budgettet til projektet. Næste skridt er altså, at virkeliggøre det! Denne opgave er blevet lagt under Abortlinien, idet det er her, vi møder de kvinder, der fortæller, at de egentlig gerne ville have deres barn, men at de er helt alene og ikke kan overskue at få et barn, når de ikke har noget netværk til at støtte dem.

Jeg er derfor gået i gang med at kontakte forskellige menigheder for at høre, om det er noget, de vil gå med i. En del har meldt tilbage, at de tænker, det er et godt projekt, men at de p.t. ikke har ressourcer til at starte det op. Der er dog alle steder åbenhed for, at vi fra Abortlinien kan henvende os, når vi står med en konkret kvinde i deres nærområde, som har brug for hjælp. Derudover afventer jeg svar fra et par menigheder. Der er naturligt tale om en proces, hvor menighederne skal have tid og mulighed for at tænke og bede over det. Jeg håber dog i løbet af foråret at finde en menighed, der vil gå med i projektet, så vi kan starte det op i løbet af efteråret. Men bed gerne for dette arbejde og overvej evt. om det er noget, din menighed kan være en del af. Og kontakt mig endelig, hvis I vil høre mere om det.

Til sidst

Hvis jeg efter 9 måneder som ansat på Abortlinien skal opsummere, så må jeg sige, at jeg oplever det er et utroligt meningsfuldt arbejde. Der er brug for, at Abortlinien er der. Der er kvinder, som oplever det som en stor hjælp, at vi lytter til dem og rummer deres mange forvirrede følelser. At vi tager deres tvivl alvorligt og giver dem lov til at lytte til deres hjerte og ikke bare til rationelle grunde og forklaringer på, hvorfor lige dette barn ikke skal have lov til at komme til verden.

Det er samtidig også et job med mange udfordringer og megen modstand. Til tider kan det være hårdt, men samtidig er det en stor velsignelse at have kollegaer og en bestyrelse, der bakker op. Og så er det fantastisk også at opleve opbakning fra jer medlemmer. F.eks. når I synes godt om vores opslag på Facebook eller når I direkte skriver en venlig mail til os. Men alene det at vide, at I har os med i jeres bønner – dét er en stor opmuntring. Så tak!